

ת"פ 61808/09/14 - מדינת ישראל נגד אבי זנו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61808-09-14 מדינת ישראל נ' זנו
בפני כב' השופט עידו דרואן

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ נאווה זרנגר

נגד

אבי זנו
ע"י ב"כ עו"ד אלון מור-יוסף

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום מייחס לנאשם שתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וריבוי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380 לחוק הנ"ל.

רקע, כתב האישום ותשובת הנאשם לאישום:

הנאשם וט ר (המתלונן 1) הם שכנים, כשהנאשם מתגורר קומה אחת מעל ט. ט מתגורר בדירת אחיו ע ר (המתלונן 2), שעבר לגור בבניין אחר. בין הנאשם לאחים שוררת מתיחות ממושכת, בשל סכסוך על זכויות השימוש בחנייה המשותפת, שאין בה די לכל הדיירים בבניין: הסכסוך החל בין הנאשם לבין ע והמשיך בין הנאשם לבין ט, שמרשה לחבריו ולע לחנות בחנייה.

על פי הנטען באישום הראשון, בתאריך 27.3.14, בשעה 21:30, הבחין הנאשם כי חבריו של ט חונים בחנייה הציבורית המשותפת בבניין. הנאשם עלה יחד עם אחיו לדירתו של ט ודרש ממנו כי חבריו יוציאו את רכביהם מהחניה. משסרב ט, איים עליו הנאשם בפגיעה שלא כדין בו ובאחיו בכך שאמר לו שאם חבריו לא יצאו מהחניה הוא יחסום את רכבם של החברים וימרר את חייהם של המתלוננים. הנאשם הוסיף כי הוא "יזיין" את ט ויתעלל בו ובאחיו ע, וכי הוא רואה זאת כמשימה אישית שלו להתעלל בהם. הנאשם קילל את ט ואמר לו "יא מזדיין בתחת. יא בן זונה".

על פי הנטען באישום השני, כחודש לאחר מכן, בתאריך 22.4.14, בשעה 08:00, הבחין ע כי הנאשם החנה את רכבו

באופן שחסם את רכבו ואת הכניסה לבניין. ע ניסה מספר פעמים ליצור קשר עם הנאשם על מנת שיזיז את רכבו, אך לא זכה למענה. משכך, עלה ע לדירת הנאשם ודפק בדלת. כשאשת הנאשם פתחה את הדלת, הסביר לה ע כי היא חוסמת את רכבו, אך זו סגרה בפניו את דלת הדירה. ע המשיך להתדפק על דלת הדירה, והפעם הנאשם פתח את הדלת ותקף את ע בכך שדחף אותו ארבע פעמים לעבר גרם המדרגות, דרדר אותו בגרם המדרגות וכמעט גרם לנפילתו.

תוך כדי תקיפה אמר הנאשם לע: "בן של זונה, תלך מפה, תלך מפה", "עוף, עוף", "יא בן הומו", "בן של זונה", "יאללה לך מפה, לך, יא בן של זונה". בהמשך, חנק הנאשם את ע, דחף אותו ונט מידיו את מכשיר הטפון הנייד שלו.

הנאשם איים על ע בכך שאמר לו שימרר את חייו, יתנכל לו ויפגע בו (סעיף האישום הנוגע לעובדה זו נוסף בתיקון כתב האישום ביום 18.10.15).

ט נחלץ לעזרת ע והפריד בינו לבין הנאשם. הנאשם עלה חזרה לדירתו וע הזעיק את המשטרה. בהמשך, ירד הנאשם מדירתו בריצה לעבר ע והיכה אותו במכת אגרוף בלסתו השמאלית. רק לאחר שע אמר לנאשם כי הוא ממתין למשטרה, הזיז הנאשם את רכבו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לע נפוחות צווארית משמאל ושריטות קלות בכפות הידיים.

הנאשם הודה כי היה במקום ובזמן בשני האישומים. באישום הראשון הודה כי הבחין שחבריו של ט חונים בחנייה הציבורית המשותפת, עלה יחד עם אחיו לדירתו של ט ודרש כי יוציאו רכביהם; ובאישום השני הודה אך כי ע עלה לדירתו, אשתו פתחה לו את הדלת והוא הסביר לה כי היא חוסמת את רכבו. בכל יתר הטענות כפר הנאשם.

הראיות לאישום הראשון - איומים ביום 27.3.14:

העדים לאירוע היו ט, הנאשם, וחבריו של ט שנכחו בדירה: איתמר ארשטיין, אופיר רוזנצוויג, פז וסיון צפריר, ונאורי כהן.

1. גרסת המתלונן 1, ט:

א. **כעשר דקות לאחר האירוע (שעה 21:45) רשם ט על נייר את הדברים שאמרו לו הנאשם והאדם הנוסף - ת/6:** "אני אמרר לך ולאחייך את החיים. אני אזיין אותך"; "אני אתעלל בך ובאח שלך"; "אני לוקח את זה כמשימה אישית להתעלל בך ובאחייך". "יש לך מזל שאתה הומו כי אם לא היית חוטף מכות" (החבר); "יא לבן מסריח" (החבר). לדבריו בעדותו, היו דברים נוספים שנאמרו ולא נרשמו, והפתק נרשם שעה שחבריו הנסערים היו סביבו. ט כתב את שזכר, אך יכול להיות שדיבר עם חבריו על מה שנאמר.

ב. **הודעתו של ט** במשטרה נמסרה סמוך לאחר קרות האירוע (נ/1). לדבריו, חבריו חנו בחנייה והנאשם "בא בעצבים" לדירתו ט יחד עם ו"חבר" - למעשה, אחיו של הנאשם - כשהנאשם צעק והשתולל. הנאשם אמר לט שאם חבריו לא יוציאו את רכבם מהחניה - הוא יחסום אותם, ואיים עליו

ש"הוא ימרר לי ולאחי את החיים והוא יזין אותי ויתעלל בי ובאחי, לוקח את זה כמשימה אישית להתעלל בי ובאחי". אחי הנאשם הוסיף ואמר לט "שיש לי מזל שאני הומו אם לא הייתי חוטף מכות יא לבן מסריח".

ג. **בעדותו בבית המשפט** חזר ט על גרסתו והוסיף שמשלא הגיב לדברי הנאשם, אמר לו הנאשם "אני אזין אותך".

2. **איתמר העיד** שבאותו יום הגיע למפגש חברתי בביתו של ט וחנה בחניה. בשלב מסוים הייתה דפיקה בדלת או צלצול, וכשט פתח את הדלת הוא שמע ויכוח שהתנהל בינו לבין הנאשם. כשניכר היה שהטון הפך למאיים ונשמעו צעקות של הנאשם, קמו איתמר ופז ונעמדו מאחורי ט. אז ראה איתמר את הנאשם ושמע אותו: הנאשם אמר לט שהוא לוקח כמשימה אישית למרר, או להרוס, את חייהם של ט ושל אחיו. בחילופי הדברים הנאשם צעק ואיים, וט נשאר רגוע וענה לנאשם באיפוק. לאחר שהנאשם איים כי יחסום את הרכבים, ירדו להיזז אותם ואז ראה איתמר אדם נוסף שהיה עם הנאשם ושאל לט "היית חוטף מכות אם לא היית אשכנזי הומו". לאחר מכן ט רשם על דף את האיומים, כשכל אחד מעלה מזיכרונו את הנאמר וט מרכז הדברים ברישום.

3. **פז העיד** שט קם לפתוח דלת ואחרי זמן קצר יחסית נשמעו צעקות כלפיו. הוא ניגש לדלת, נעמד סמוך לט וראה את השכן ומישהו נוסף שדיברו בטון אלים לט. הנאשם אמר לט כי הוא ימרר לו ולאחיו את החיים ושהוא ייקח זאת כמטרה אישית. הנאשם איים שאם לא יזיזו את הרכבים יחסום אותם, ולכן ירדו ופינו את החניה. לאחר תום האירוע המליץ פז (עורך-דין במקצועו) לט להגיש תלונה במשטרה, ועל-אף חשש וסירוב ראשוני מצד ט, כך נעשה. העד לא זכר שט רשם פתק בתום האירוע, או שהאחרים השתתפו בכתיבתו.

4. **נאורי העידה** שהייתה חברתו של ט באותה תקופה. היא ישבה בסלון, ראתה ושמעה את המתרחש. שכססר ט להיזז את המכוניות, איים עליו הנאשם ואמר לו "אמרר לך ולאחייך את החיים", כשהוא נצמד לט ומדבר באגרסיביות (בדומה להודעתה, נ/7). ט היה מאופק. העדה לא זכרה שט רשם פתק או שהאחרים השתתפו בכתיבתו.

5. **סיון העידה** שממקום ישיבתה ראתה את ט, אך לא את הדוברים אליו שעמדו מחוץ לדירה, שניים שאת קולותיהם שמעה: הקול הראשון צעק "למה תפסתם לנו את החניה... אני אקח אותך כפרויקט אישי, אותך ואת אח שלך" ודברים נוספים שלא שמעה בבהירות; והקול השני קילל וצעק "בן זונה יש לך מזל שאתה הומו". ט אמר "להוריד טונים ולדבר" והיה מאוד מפוחד. לאחר מכן ט רשם מה שכל אחד זכר ואמר, רצף של משפטים.

6. **אופיר העיד** שהוא עצמו לא ניגש לדלת לאורך האירוע כולו, ורק שמע "צעקות צרחות ואיומים" בשני קולות שונים שלא היו של ט. לאחר ריענון זכרונו מהודעתו מסר ששמע שנאמר לט "שיאמללו לך את החיים ואם הוא לא היה הומו אז היו מרביצים לו", אך לא ראה מי אמר דברים אלו. העד אימץ האמור בהודעתו - השכן אמר שיאמלל את החיים, והאחר אמר לט שאם לא היה הומו, היה מרביץ לו. העד לא זכר את רישום הדברים על-ידי ט.

7. **גרסת הנאשם:**

בהודעתו שנמסרה כחודש לאחר האירוע (ת/2) ובעדותו בבית המשפט, לא הכחיש הנאשם שאמר שימרר את חייהם

של ט ושל ע, אך זאת רק בהקשר של החנייה, כפי שאמר להם שיחסום את רכביהם כפי שחסמו את רכבו. ט הפגין "קור ואנטיפטיות", ודבריו והתנהגותו הכעיסו ותסכלו את הנאשם.

8. **בעימות שנערך בין ט לבין הנאשם** (ת/4, 22.4.14) חזרו ט והנאשם על גרסאותיהם. הנאשם הודה באמירת המילים "אני יזיין אותך", שיתעלל בט ובאחיו, ושייקח זאת כמשימה אישית.

האישום הראשון - דיון ומסקנות:

1. דבריהם של ט וחבריו משתלבים זה בזה, ונתמכים למעשה גם בדברי הנאשם עצמו לגבי אמרה אחת, בה איים שימרר חייהם של ט ושל אחיו, ובוודאי בדבריו בעימות - אז הודה באמירת הדברים שיוחסו לו, רובם ככולם.
2. בדיקה מדוקדקת של עדויות ט וחבריו מסירה חשש להפללה מתואמת, לנוכח ההתאמה בעיקרי הדברים ושינויים והבדלים טבעיים וסבירים, שנובעים מנקודת המבט והשמע השונה של כל עד, מגבלות הזיכרון האנושי וחלוף הזמן. ט וסיון ידעו גם להבחין בין הנאשם לאחר, אחיו, ולייחס לכל אחד מהם אמירות קונקרטיות.
3. מעדותו של פז, המשתלבת בעדותו של ט, עולה כי ט לא שש אלי-תלונה, אף שהיה נסער ומפוחד, ואין לחשוש לרצון להעללת-שווא.
4. הפתק ת/6 אינו מעלה חשד לתיאום גרסאות וליצירת גרסה משותפת, ודאי לנוכח ניסוחו כמשפטים נפרדים וכעולה מהעדויות. אך טבעי הוא שהנוכחים ישוחחו ביניהם על האירוע החריג והמסעיר, והעדויות שנשמעו לא היו מקשה סינטטית אחת, כאמור לעיל (והשוו ע"פ 2173/15 **פלוני נ' מ.י.** (2015)).
5. אני קובע אפוא כי הנאשם אכן איים על ט באמרו לו "שיזיין אותך", "ימרר לו ולאחיו את החיים" ושהוא "לוקח את זה כמשימה אישית להתעלל בי ובאחיו". דברים אלו והטון בו נאמרו מהווים איום ברור, דברים כפשוטם, שלא כגרסתו המיתממת של הנאשם הטוען לצמצום המשמעות לחסימת רכב בלבד.

הראיות לאישום השני - תקיפות חובלניות, 22.4.14:

הראיות לאירוע הן עדויותיהם ואמרותיהם של ע, ט, הנאשם, אשת הנאשם עדי, דו"ח השוטר דהן שהגיע למקום, אישור רפואי ותצלום של ע, תצלום של ט, תצלומים של הנאשם ושל עדי, חילופי הודעות טקסט בין ע לבין הנאשם, וסרטונים שהסריטו ע ועדי בטפונים הניידים שלהם.

1. גרסת המתלונן 2, ע:

א. **גרסה כמעט-מידית נמסרה טפונית למוקד, ולשוטר דהן שהגיע למקום** (ת/10): ע התקשר למשטרה ומסר שהותקף על-ידי הנאשם ו"יש עליו שריטות". לשוטר מסר ע שהוא עלה לדירתו של

הנאשם, דפק בדלת פעמים רבות עד אשר אשתו של הנאשם פתחה לו. ע ביקש ממנה לפנות את הרכב החוסם, והיא ענתה שזה לא מעניין אותה וסגרה את הדלת. ע דפק בשנית, והפעם פתח לו הנאשם. החל עימות מילולי-פיזי, בו היו מעורבים גם אחיו של ע (ט) וגם אשתו של הנאשם;

ב. **בהודעתו הראשונה, מיום האירוע (נ/4),** מסר ע שבאותו יום בבוקר ניסה ליצור קשר עם הנאשם שרכבו חסם אותו בחניה. משלא ענה לו הנאשם, בחלוף חצי שעה, עלה לביתו של הנאשם ודפק בדלת. עדי פתחה את הדלת, ע הסביר לה שרכבם חוסם את החניה, היא סירבה לרדת וטרקה את הדלת, וע המשיך לדפוק על הדלת. בפעם השנייה הנאשם פתח את הדלת ודחף אותו פעמיים עד 3-4 מדרגות אחורה. הנאשם ירד למטה והתחיל לחנוק אותו ולדחוף אותו ולקח לו את הטפון. בשלב זה, ט אחיו הגיע למקום וגם אשתו של הנאשם הגיעה על מנת להפריד. הם הצליחו להחזיר את הטפון חזרה, ירדו למטה והוא התקשר למשטרה. בעוד ע ממתין עם אחיו למטה להגעת המשטרה, ירד הנאשם, רץ לע, והכה אותו באגרופו בפניו. ע לא הגיב, והנאשם הזיז את רכבו אחרי שע אמר לו שהמשטרה בדרך. במהלך האירוע איים הנאשם על ע באמרו שימרר לו את החיים, יתנכל לו ויפגע בו. כבר בהזדמנות זו מסר ע שהסריט את ההתרחשות.

ג. **הודעתו השנייה נגבתה מע כחשוד (נ/5, 22.4.14),** לאחר שהנאשם התלונן שע תקף אותו. ע הכחיש זאת, וטען כי הנאשם הוא שדחף אותו 4 פעמים, נתן לו אגרופ בלסת בצד שמאל, וכי כל האירוע תועד על ידו. לטענתו, הסימנים על גופם של הנאשם ואשתו נובעים ככל הנראה מהקיר או מהמעקה איתם נתקלו, ומפני שהנאשם היה בלי חולצה ואשתו הייתה עם גופייה. ע טען עוד כי הם חיים בפחד מהנאשם.

ד. **בעימות עם הנאשם (ת/3, 22.4.14)** חזר ע על גרסתו והכחיש שהכה את הנאשם באגרופ.

ה. **בעדותו בבית המשפט** חזר ע על גרסתו והרחיב "אני חוזר חזרה, הוא מקלל, אני חוזר חזרה, אני מסריט את האירוע עם הטפון הנייד, עוד פעם הוא דוחף, אני שוב חוזר שניים שלושה מטרים אחורה קדימה" וכן הלאה. בשלב מסוים, הנאשם דחף את ע חזק יותר וזרק אותו לכל המדרגות עד למטה. "אני עף למטה, ובנס מצליח לא להתרסק". ע תאר לפרטים את התקיפה וההתגוששות: הנאשם לפת אותו מאחור בעוד הוא התכופף בניסיון להרחיק ממנו את הטפון. "ידו האחת סביב חזי וידו השניה מנסה לתפוס את הטפון... הוא לפת אותי חנק אותי, העיף אותי לכל צד של המדרגות, פעם אחת נתקעים בקיר פעם אחת נתקעים במעקה". ע ניסה להשיב אליו את הטפון, עדי וט הגיעו ו"כולנו היינו בקלחת של מאבק פיזי ... והכל על הטפון הנייד כדי שלא יהיה לי אותו ביד". במהלך האירוע איים הנאשם על ע ואמר שיפגע בו וימרר את חייו. לבסוף חילץ ע את הטפון מידי הנאשם ושלב זה באירוע תם. ע הדגיש שלא נגרם לו נזק משמעותי, מלבד שריטות וכאבים יבשים.

ע וט ירדו למטה וע התקשר למשטרה. בעוד שניהם ממתנים למשטרה, הנאשם התפרץ לעברו מדלת היציאה לבניין והכה בו במכת אגרופ בפה (בלסת שמאל). הוא לא הגיב, הודיע לנאשם כי הזמין משטרה והנאשם הזיז את רכבו. כתוצאה ממכת האגרופ קיבל זעזוע בלסתו, סבל מכאבים שהתגברו שעות לאחר מכן ונותרו סימנים, וכעבור יומיים-שלושה התנפח המקום. לפיכך, ניגש למז"פ ושטר צילם את לסתו הנפוחה (ת/11).

א. **בהודעתו מיום האירוע** (2/נ) מסר ט ששמע רעשים מלמעלה, עלה וראה במדרגות את הנאשם רוכן מעל ע, כשבידו האחת הטפון של ע. ט ניגש ומשך את ע, ושילף את הטפון מידו של הנאשם, כשעדי תפסה את ידו ושרטה אותה שלא במתכוון (תצלום ת/5). הנאשם ועדי עלו לדירתם וע וט ירדו, וכשחלפו זה על פני זה סטר הנאשם על עורפו של ע. כשהגיעו לפתח הבניין התקשר ע למשטרה, ואז הנאשם ירד והמשיך לקלל;

ב. **בעדותו בבית המשפט** חזר ט על גרסתו ומסר שלא ראה שהנאשם הכה את אחיו באגרוף כשהיו למטה;

3. התייעוד במצלמות:

ע הסריט בטפון שלו שלושה סרטונים (7/ת) ועדי סרטון אחד (9/נ). לאחר בחינה מדוקדקת של הסרטונים, יתואר תכנם להלן בסדר כרונולוגי (שעות הצילומים אינן מדויקות):

א. **הסרטון הראשון בת/7 (83412)**, אותו צילם ע במצלמת הטפון הנייד שלו, מתעד כיצד ע דופק על דלת ביתו של הנאשם. עדי פותחת את הדלת, ע אומר לה "בוקר טוב, אני מתקשר אליכם 10 פעמים... הבנות שלי למטה..."; עדי עונה לו "אני ערומה...". וסוגרת בפניו את הדלת. ע ממשיך לדפוק על הדלת, וקורא בקול (לדלת הסגורה) "אנחנו רוצים להוציא את האוטו, אתם חוסמים אותנו... הרכב שלך חוסם את הרכב שלי, אני מבקש תרדי עכשיו תזיזי את הרכב", וממשיך לדפוק על הדלת באמצעות חפץ.

ב. **הסרטון שצילמה עדי, נ/9 - סרטון המתעד מתוך בית הנאשם.** ככל הנראה, לאחר שטרקה את הדלת בפני ע (כפי שרואים בסרטון הראשון), ולאחר שהבחינה כי הוא מצלם, התחילה עדי לצלם אף היא. נשמעות דפיקות חזקות על הדלת (אלה שנשמעו גם בסוף הסרטון הראשון של ע). עדי, המצלמת, מתמהמהת לפתוח את הדלת (חצי דקה בערך) ומצלמת בינתיים את פנים הבית ואת שוכניו. הפעם, לאחר שפתחה את הדלת, היא נשארתי עם הדלת פתוחה ומקשיבה למה שע אומר (אף כי אין זו הפעם הראשונה שהיא שומעת זאת, שכן ע קרא לעברה את אותם דברים מבעד לדלת הסגורה, לאחר שטרקה בפניו את הדלת- ר' בסרטון הראשון לעיל). ע אמר גם כעת: "אני מבקש ממך להזיז את הרכב עכשיו, הרכב שלך חוסם את הרכב שלי". הפעם היא משיבה לו: "הנה אני יורדת". ע אומר לה: "את לא יורדת, הבנות שלי ממתינות ברכב למטה, אנחנו צריכים ללכת לגן וללכת לעבודה, השעה עכשיו 08:30, התקשרתי אליכם יותר מ-10 פעמים, אתם לא עונים לי, אתם חוסמים לי את הרכב"; עדי אומרת (לנאשם שלא רואים): "הוא עם מצלמה, אתה ערום"; וע אומר לה: "עכשיו אני באמת אצטרך להגיש תלונה למשטרה". בשלב זה נטרקת הדלת בפניו של ע ועדי מפסיקה לצלם.

ג. **כעת מתרחש הנראה בסרטון השלישי בת/7 (83716)**, ובו שומעים (קטוע) את הנאשם אומר: "יאאללה, לך, לך יא בן של זו(נה)...". זה השלב בו הנאשם פתח את הדלת ודחף את ע.

ד. **בסרטון השני בת/7 (83656)** רואים את ההמשך - כיצד הנאשם נמצא מחוץ לפתח דלת ביתו ואומר לע: "יא בן של זונה תלך מפה ... עוף מפה, עוף, עוף מפה, יא שרמוטה, יא בן הומו". תוך כדי קלילות וגידופים דחף הנאשם את ע, רואים את גרם המדרגות, לשם מעד ע. עדי מנסה להניא את הנאשם מלהמשיך (אומרת לו "הי, הי, אבי") ומפרידה ביניהם. לאחר מכן אומרת לע "אתה מעיר לי את

הילדה" והם טורקים בפניו את הדלת. לאורך הסרטון כולו הנאשם מגדף ומקלל את ע.

4. דו"ח הפעולה שרשם השוטר שהגיע למקום (ת/10):

א. בדו"ח נרשמו גרסאותיהם הראשוניות של הצדדים:

ע, שהזמין משטרה, מסר שעלה לדירתו של הנאשם, דפק בדלת פעמים רבות עד אשר אשתו של הנאשם פתחה לו. ע ביקש ממנה לפנות את הרכב החוסם, והיא ענתה שזה לא מעניין אותה וסגרה את הדלת. ע דפק בשנית, והפעם פתח לו הנאשם. החל עימות מילולי-פיזי, בו היו מעורבים גם אחיו של ע (ט) וגם אשתו של הנאשם;

הנאשם מסר שהוא ישן בבוקר ולכן לא שמע את צלוליו של ע. אשתו פתחה את הדלת לע כשהיא לא לבושה, ע צילם אותה ולכן היא סגרה את הדלת. ע דפק שוב בחזקה וכשפתח לו התחיל עימות פיזי;

ב. בדו"ח נכתב כי על כל המעורבים ישנם סימני אלימות, שלא פורטו.

ג. בדיווח של ע למשטרה בטפון, קודם להגעת השוטר, מסר ע על "שריטות" בלבד. גם לשוטר לא סיפר ע על האגרוף.

5. מסמך רפואי מיום האירוע ותצלום של ע לאחר יומיים (ת/8, ת/11) מלמדים על נפיחות ניכרת בצד השמאלי של פניו וצווארו.

6. חילופי הודעות טקסט בין הנאשם לבין ע, שהחלו ביום 7.5.14 (ת/9, נ/8):

ביום 7.5.14 פנה הנאשם לע, התנצל "על האלימות המילולית והפיזית", הבטיח ש"אני לא אתנהג כפי שהתנהגתי", והבטיח ש"מכתב זה יגיע גם למשטרה ו'יצטרף לתיק' על מנת להביע חרטה על המקרה". ע ענה והאשים את הנאשם ש"אתה שיקרת במשטרה והמצאת שנתתי לך אגרוף בפנים ורק בעקבותי אתה נתת לי אגרוף לפנים. אתה פתחת לי תיק במשטרה על זה. אתה מבין את המשמעות של זה?". הנאשם הגיב וכתב ש"הוא מאוד מבין" ומבקש לבטל את התלונות ההדדיות - הנאשם אינו מכחיש את הדברים.

ביום 15.6.14 כתב הנאשם הודעה נרגזת לע, שהחנה את רכבו ותפס את החנייה. ע הגיב ומוסיף ש"אולי היה גם כדאי שתלך למשטרה ותסיר את התלונה השקרית שלך כנגדי". הנאשם השיב שהוא בדרך למשטרה ושואל אם ע הסיר את תלונתו, ובתום חילופי הודעות נוספות כותב "לא המצאתי כלום, התנצלתי בפניך למרות ההתנהגות הברוטית שלך". לשאלה ישירה של ע אישר הנאשם שע הכה אותו באגרוף קודם להכאת הנאשם אותו.

7. תצלומי הנאשם מיום האירוע (ת/12) מתעדים סימני שפשוף ושריטות על זרועו, כתפו וגבו, וכן סימן באפו. יצוין, שהנאשם - שהראה לחוקר חבלות שגרם לו לטענתו ע - לא קשר בהודעותיו את הסימן באף לתקיפתו על-ידי ע.

8. תצלומי עדי מיום האירוע (ת/13) מתעדים שפשוף או שריטה בגבה.

9. גרסת הנאשם:

א. **גרסה כמעט-מיידית מסר הנאשם לשוטרי שהגיע** למקום (ת/10): הנאשם מסר שהוא ישן בבוקר ולכן לא שמע את צלצוליו של ע. אשתו פתחה את הדלת לע כשהיא לא לבושה, ע צילם אותה ולכן היא סגרה את הדלת. ע דפק שוב בחזקה וכשפתח לו התחיל עימות פיזי.

ב. **בהודעתו הראשונה, מיום האירוע (ת/1א')** התלונן הנאשם כי ט וע תקפו אותו, וכשאשתו הגיעה להפריד תקפו גם אותה. הנאשם הכחיש כי איים על ע שיפגע בו, אלא אמר לו כי יחסום אותו בחניה כי אין לו מקום אחר להחנות את רכבו. הנאשם סיפר כי ע דפק בדלת "בצורה ברברית", אשתו פתחה את הדלת וביקשה שלא יצלם אותה כי היא עירומה, וסגרה את הדלת בכדי להתארגן ולרדת למטה. ע שוב דפק בחוזקה בדלת, ואשתו ביקשה שיפסיק ואמרה לו שוב שהיא יורדת להזיז את הרכב. "אני יצאתי החוצה וביקשתי ממנו להפסיק לצלם וגם שירד למטה ואז אני דחפתי אותו והוא דחף אותי אני לקחתי לו את הטפון שהוא צילם בו מהיד ... ואז הוא ואח שלו ששמו ט תפסו ודחפו אותי." הנאשם עלה הביתה, התלבש וירד לפנות את הרכב, היו ביניהם חילופי דברים "ואז הוא נתן אגרוף בפנים ואז אני החזרתי בחזרה אגרוף אחד".

ג. **בהודעתו השנייה, אף-היא מיום האירוע (ת/1ב')**, הכחיש הנאשם שאמר שדחף את ע, טען שאינו זוכר מי התחיל עם הדחיפות, ושב ומאשר שהוא דחף את ע במדרגות כי חבט בדלת.

ד. **בעימות בינו לבין ע, ביום האירוע (ת/3)**, חוזר הנאשם על גרסתו וטוען שאינו יודע מי התחיל בדחיפות, והכחיש שאיים.

ה. **בעדותו בבית המשפט** מסר הנאשם, שבבילה קודם לאירוע חנתה אשתו וחסמה את מכוניתו של ע. ביום האירוע בשעה 07:45, התעורר הנאשם לקול חבטות "איומות" על הדלת. הוא קפץ מהמיטה וראה את אשתו עומדת ליד הדלת. היא מלמלה "הוא מצלם, אתה ערום", ואז ראה את ע והבין במה מדובר. לדבריו, הוא טרק את הדלת בכוונה להתלבש ולפנות את הרכב. ע המשיך לדפוק בדלת על אף שאשתו אמרה לו פעמיים שהיא תרד לפנות את הרכב. "בשלב זה הוא היה ממש על מפתן הדלת...אני לא זוכר אם הדלת נפתחה מהדפיקות או שאני פתחתי את הדלת. קמתי מהשינה סהרורי. שמתי לב שאני עם בוקסר, אישתי עם פיג'מה מינימלית, והוא עם מצלמה. ... יצאתי על מנת להרחיק אותו ולהדוף אותו מהדלת. תוך כדי ניסיתי לגרום לו להפסיק לצלם ולקחת ממנו טפון. אז הוא משך אותי איתו לגרם המדרגות למטה. בשלב זה אחיו ט הצטרף. הייתה התגוששות. שניהם היו עליי. הם ניסו לנטרל אותי, לקחת ממני את הטפון. ... אז ראיתי את אשתי רצה למטה ותופסת אותי. הבנתי שהגעתי לנקודה שעדיף שזה יעצור. ... עלינו הביתה." לאחר שעלה, התלבש וירד להזיז את הרכב. בדרכו לרכב, לדבריו, ע המשיך להקניט אותו כפי שנהג לעשות במהלך מפגשיהם. "הוא אמר שאני חמום מוח וניסה לחמם אותי כל הזמן. היה לו רצון להוציא אותי מהכלים". הנאשם תאר את התקיפה: "כשהייתי בדרך לאוטו, הוא היה עם המצלמה. כשהגעתי אליו הוא הוריד את המצלמה לרגל, נתן לי חבטה בפנים ובאינסטינקט או כדי למנוע ממנו, חבטתי בפניו. המשכתי לאוטו." לדבריו, ע הוריד את הטפון למטה על מנת לא לצלם את החבטה שחבט בו.

10. **גרסת עדי, אשת הנאשם:**

א. **בהודעתה מיום האירוע (ת/16)**, סיפרה עדי שע דפק באלימות על דלת ביתם, וכשפתחה

ראתה אותו עם המצלמה של הטפון מכוונת אליה. היא ביקשה ממנו לכבות את המצלמה כיוון שהיא לא לבושה "ואז אני סגרתי את הדלת ואז הוא דפק בדלת ואני אמרתי לו שאני קוראת למשטרה ובפעם השנייה אמרתי לו שיפסיק לדפוק שלא יעיר את הילדה ואבי. אחרי הפעם השנייה שסגרתי את הדלת, אבי פתח את הדלת בפעם השלישית, ואז אני יצאתי החוצה הדלת הייתה פתוחה ואז אני ראיתי אותם במדרגות את ע ואבי דוחפים אחד את השני והולכים מכות בחדר המדרגות. ואז הגיע ט לאבי ואז שניהם תפסו אותו באמצע וע חנק אותו וט דחף אותו ואז אני ירדתי במדרגות ובאתי להגן על אבי". היא ניסתה למנוע מט להתקרב לנאשם.

ב. **בעדותה בבית המשפט** מסרה עדי, שבשעה 08:30 לערך שמעה בעיטות וחבטות בדלת, עד כי המגנטים שהיו עליה נפלו. היא הביטה בעינית וראתה את ע, וזכרה כי בשעות הערב המאוחרות חנתה וחסמה אותו. כשפתחה את הדלת, ראתה את ע עם מצלמה. "הוא ביקש ממני להזיז את הרכב. אמרתי לו שאני יורדת. הוא ביקש שאעשה את זה עכשיו ואמר שהוא לא נותן לי לסגור את הדלת עד שאני לא יורדת למטה להזיז את הרכב. אמרתי לו שאני יורדת. ... אמרתי שאתלבש וארד, שזה ייקח מספר דקות. הוא התעקש שארד עכשיו ושלא אסגור את הדלת". העדה העידה כי חשה מאוימת מהאופן שבו פנה אליה ע, וכי הוא מנע ממנה לסגור את הדלת (באמצעות היד) וכל הזמן אמר לה לרדת להזיז את הרכב. לבסוף הצליחה לסגור את הדלת. אשר לצילום של ע העידה, כי "כל כך נבהלתי ובגלל שרעדתי, קיבלתי החלטה לצלם אותו כי הסיטואציה לא תקינה. רציתי לתעד את זה במקרה שנגיע לפה". תוך כדי התארגנות, המשיך ע לחבוט בדלת. היא פתחה את הדלת בשנית, ושוב אמרה לו שהיא יורדת להזיז את הרכב. בשלב זה התעורר הנאשם והיא הזהירה אותו שלע יש מצלמה, כי הוא ערום. הנאשם התקרב לדלת וטרק אותה. לאחר מספר שניות הדלת נפתחה שוב, היא אינה יודעת מדוע, ואז הדף הנאשם את ע החוצה. "תוך כדי ההדיפה, ע משך את אבי במדרגות. אבי דחף את ע לאחור, וע משך את אבי בידו או בכתפו של אבי. הם נפלו במורד המדרגות, אך עדיין עמדו. הם אחזו אחד בשני". בשלב זה חזרה הביתה. כשחזרה ל"זירה", הם היו למטה, על המשטח שבין שני גרמי המדרגות - הנאשם במרכז, ע מאחוריו וט מלפניו. היא ירדה למטה, הזיזה את ט מהנאשם ומשכה את הנאשם חזרה למעלה.

האישום השני - דיון ומסקנות:

1. גרסתו של ע היתה קוהרנטית, נטולת סממני הפרזה, מרובת פרטים, ועולה בקנה אחד עם המתועד בסרטונים - באותם חלקים קצרים ולא-רצופים בהם תועד מהלך האירוע הראשון על-ידי ע ועדי. גם בפנייתו למשטרה מסר ע שהאירוע הסתיים בשריטות בלבד, עובדה נכונה לאותו שלב.
2. גרסתו של ע, בכל הנוגע לאירוע בחדר המדרגות, נתמכת בעדותו של ט: ט ציין שלא ראה את תחילת האירוע, ועדותו נושאת אף-היא סימני אמת מובהקים - העדר הפרזה, הדגשה שמדובר היה ב"קרב על הטפון" ולא בהתפרעות לשמה, הדגשה של גרימת שריטה לא-מכוונת על-ידי עדי, ועוד.
3. הודעות הטקסט שהוחלפו בין ע ובין הנאשם מלמדות על תחושת אשם ולפחות ראשית-הודיה מצד הנאשם: בחילופי ההודעות הראשונים מתנצל הנאשם ללא סייג על האלימות הפיזית ואינו מכחיש את ההאשמה החמורה שמטיח בו ע, בגין טענתו שע תקף אותו באגרוף. חילופי הטקסט הבאים נעשים כעבור כחודש, ואז הנאשם

מחושב וזהיר יותר בדבריו, ולאחר שברור שע לא יבט תלונתו - טוען הנאשם לנכונות דבריו-שלו. יש לתת את מלוא המשקל לחילופי ההודעות הראשונים, ולא כך לטענות המאוחרות של הנאשם.

4. גרסתו של הנאשם אינה תואמת את הנראה בסרטונים: גם-אם דפיקותיו של ע על הדלת היו תכופות ומציקות, לא הגיעו כלל לרמה המצדיקה תגובה אלימה, ובשום שלב לא חדר ע לדירת הנאשם.

5. באשר לתחילתו של האירוע הראשון, בחדר המדרגות, משתנה גרסתו של הנאשם מדי פעם, באופן שאינו מאפשר לראותה כאמינה.

6. עדותה של עדי לקתה בהפרזות בולטות, גם ביחס לגרסת הנאשם, ואינה תואמת לסרטונים - עדי השמיטה מתיאורה את ניסיונה לעצור בנאשם ("הי, הי, אבי!"), ועוד.

7. באשר לאירוע בחנייה, מכת האגרוף:

א. הנאשם אינו מכחיש שהכה את ע במכת אגרוף בפניו (כפי שגם מעידות התוצאות, לפי התצלומים), אך טוען שעשה זאת כהגנה עצמית, במענה לאגרוף ראשון של ע. כבר-עתה יש לומר, שלא מדובר במצב של הגנה עצמית (שהלא לא היה דבר שמנע מהנאשם להמשיך בדרכו ולהתרחק מ"הסכנה" הנטענת, גם אם חבט בו ע כדבריו);

ב. ט לא ראה כלל את חילופי האגרופים, אך לנוכח אישור הנאשם, ברור שהיו כאלה. לכן, העובדה שט לא ראה אגרוף - מצד זה או מצד אחר - איננה מעלה בעיה. הדבר אפשרי, לפי תיאורו של ע לגבי מקום עמדם של המעורבים. ע הסביר שלא שוחח עם אחיו על המקרה כדי לא לשבש את החקירה, וצירוף הדברים אכן מוכיח שע וט לא תיאמו גרסאותיהם;

ג. אכן מתמיה, כיצד זה לא מופיע בדו"ח השוטר דיווחו של ע על אגרוף, אם היה כזה. אולם, עיון בדו"ח מלמד שרישומי חלקי וחסר מאוד: למעשה מדובר בגרסאות סכמטיות תוך שימוש במונחים לא-מחייבים וסתמיים כגון "עימות פיזי" וכשגם גרסת הנאשם לפיה ע הכה ראשון אינה מופיעה בו. בנוסף אין פירוט כלשהו של "סימני אלימות" שראה השוטר. סיכומו של דבר, היעדרו של נתון מהרשום בדו"ח הוא מובן וסביר עד-מאוד;

ד. מכל מקום, כבר בהודעתו הראשונה, זמן קצר מאוד לאחר האירוע, מספר ע על האגרוף שספג מהנאשם;

ה. המהימנות הכללית הגבוהה של גרסתו של ע, בניגוד למהימנות הנמוכה של גרסתו של הנאשם, תקרין גם על אירוע זה של מכת האגרוף, ואני מבכר ללא-סייג את גרסתו של ע.

8. השריטות הקלות על גופיהם של הנאשם ושל אשתו תואמות את המאבק שהתנהל במדרגות, אך לא מעידות כי היה זה ע שתקף, או שמדובר בתקיפה מכוונת.

9. אני מוצא אפוא, מעל לספק סביר, כי הנאשם תקף את ע כמתואר בכתב האישום, מבלי שע יזם פעולה אלימה. באשר לתוצאת התקיפות, יש לדקדק: השריטות שנגרמו לע תוארו רק על-ידו ולא נמצאו כממצא

מתועד, ולפי תיאורו ספק רב אם היוו חבלה של-ממש. לפיכך, יורשע הנאשם בעבירה אחת של תקיפה חובלנית (המתייחסת לכלל האירוע, על שני חלקיו).

10. באשר לאיומים, אף כאן אכריע לנוכח התרשמותי מרמת מהימנותם של ע ושל הנאשם, כשלצד זה אציין את הדמיון בין לשון האיומים באישום הראשון והשני. הנאשם יורשע אפוא גם בעבירה זו.

סוף דבר:

אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

א. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל [שתי עבירות];

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, במעמד הצדדים.